

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

The Development Of Reading Skill For Prathomsuksa IV Students By KWL Plus Technigue

ไกรสร ชายฮวด (Kraisorn Chaihuad)*
นิตยา เปลื้องนุช (Nittaya Pluangnuch)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยไผ่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 14 คน การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยไม่เข้าชั้นทดลองมีหนึ่งกลุ่มทดสอบหลังเรียนหนึ่งครั้ง (One-shot case study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 2.58 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ผลดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.64 ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.59 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 2.50 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านจับใจความ, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Keyword: Main Reading Skills, KWL Plus Technique

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

This research aims to develop main reading skills for students grade 4 by KWL Plus Technique, with scores on criterion averaged 70 percent and the number of students who pass at least 70 percent and to investigate students opinions toward the Main Reading Skill by KWL Plus Technique. The target group were 14 Prathomsuksa IV Students in Wanpraisamukkee school, the Office of Chaiphum Educational Service Area Office 2 during the first semester of the academic year 2010. The study was pre - experimental designs (One-shot case study). The instruments in this research included 1) 12 lesson plans by KWL Plus Technique 2) the main reading skill test (20 items 4 multiple-choice) 3) a set of questionnaire on students' opinions toward the main reading skill by KWL Plus Technique through learning activities, classroom management and the advantage from learning. The data were analyzed to summarize results. Using statistics is the percentage and standard deviation.

The research found that: Main Reading Skills for Prathomsuksa 4 students by KWL Plus Technique passed scores average 77.50 percent and the number of students passing 85.71 percent higher than a given threshold. And the opinions of students towards learning KWL Plus technique at great extent $\bar{X} = 2.58$ Each items of opinions were through learning activities $\bar{X} = 2.64$, classroom management $\bar{X} = 2.59$ and the advantage from learning $\bar{X} = 2.50$ sequent.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวัตถุและด้านวิทยาการแขนงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิทยาศาสตร์หรือด้านอักษรศาสตร์ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ศึกษาหาข้อเท็จจริงและความเปลี่ยนแปลงกันอยู่เสมอ จึงเป็นส่วนทำให้เทคโนโลยีและความคิดต่าง ๆ ได้พัฒนามากขึ้น การติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะต้องติดตามชีวิตของคนเราในยุคปัจจุบันมาก วิธีการที่จะติดตามเหตุการณ์และความเคลื่อนไหวต่างๆ มีหลายวิธีสำหรับวิธีที่ใช้ได้ดีโดยทั่วไปคือ การอ่านหนังสือ อ่านเพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในระยะยาว ดังนั้นต้องมุ่งเน้นไปที่กระบวนการพัฒนาตลอดชีวิต โดยพยายามส่งเสริมทุกคนในองค์กรมีจิตสำนึกในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้เกิดพัฒนาการแข่งกับเวลาที่จะหายไปทุกนาทีซึ่งผู้ปฏิบัติได้อย่างเป็นกิจวัตรก็เท่ากับว่าเริ่มก้าวสู่ประตูแห่งความสำเร็จในชีวิต ในหน้าที่การงานและในอาชีพของตน วิธีการเรียนรู้ที่ง่ายที่สุดวิธีหนึ่งคือการอ่าน ซึ่งถ้าจะให้ทัน

กับยุคโลกาภิวัตน์ก็ต้องอาศัยแหล่งที่มาของวิทยาการและองค์ความรู้ที่ถูกส่งผ่านมาจากซีกโลกตะวันตกในรูปแบบของข่าวสาร สิ่งพิมพ์และหนังสือตำราต่างๆ การอ่านหนังสือจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านเป็นการพัฒนาสติปัญญา ผู้มีความสามารถในการอ่านเป็นพิเศษย่อมมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะในโลกปัจจุบันจัดได้ว่าเป็นโลกของการอ่าน ซึ่งมีการอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภทและในชีวิตประจำวันของเราจำเป็นต้องต้องอ่านหนังสืออยู่เสมอ เพื่อความรู้ ความสามารถและเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขวาง การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ต่อคนเรามาก ทั้งทางด้านความรู้ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความองอาจทางสติปัญญา ซึ่งการอ่านจะส่งผลให้มนุษย์ประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิต โดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้การอ่านยังให้ประโยชน์ทั้งต่อผู้อ่านและต่อสังคม กล่าวคือการอ่านช่วยให้เกิดความรู้ทางวิชาการเพราะการอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาเล่าเรียนในทุกระดับ แม้จะแสวงหาความรู้ในห้องเรียนจากครูโดยตรง แต่ผู้เรียน

ก็จำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้จากการอ่านด้วยตนเองเพิ่มเติมจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ นำข้อมูลจากการอ่านมาใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การเลือกและพัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาจิตใจให้เจริญงอกงาม ช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ตลอดจนป้องกันและแก้ปัญหาบางอย่างได้ และการอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เพราะการอ่านช่วยให้มนุษย์มีความรู้และปัญญาทำให้การแสดงออก ซึ่งอารมณ์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ การอ่านหากผู้อ่านมีความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจในการใช้ภาษา ลักษณะการผูกประโยค การใช้คำขยายหรือความขยาย การใช้ตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจความประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งต้องแยกใจความสำคัญให้ถูกต้อง ดังนั้น ผู้ที่สามารถอ่านได้เร็วมากกว่าและเก็บใจความสำคัญได้ดีกว่าก็จะเป็นผู้รอบรู้เต็มเปี่ยมด้วยศักยภาพและสมรรถนะที่สูงกว่าบุคคลอื่น พร้อมทั้งจะก้าวสู่การเป็นผู้หน้าที่ประสบความสำเร็จต่อไป

การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพนั้น สามารถทำได้หลายเทคนิควิธีด้วยกันและอีกวิธีการจัดการเรียนรู้แนวทางหนึ่ง คือ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านซึ่งมีผู้สนใจและได้นำเทคนิคดังกล่าวมาทำการวิจัยหลายคนซึ่งผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ชลธิชา จันทร์แก้ว, 2549; อาภรณ์ พรรณ พงษ์สวัสดิ์, 2550) จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงขึ้น ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวและได้สาระจากเรื่องที่อ่านและสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป นอกจากนี้ นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เพราะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและสนุกในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบ KWL

Plus จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านส่งเสริมความสามารถในการคิดให้กับนักเรียนและความสามารถในการจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและในวิจัยนี้ได้เพิ่มการสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) และการสรุปเรื่องจากการอ่าน โดยหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลที่ได้ในขั้น K ขั้น W และขั้น L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้นำมาปรับแผนภาพความคิด ซึ่งอาจมีการตัดทอนหรือเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้แผนภาพความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสรุปเรื่องราวจากแผนภาพความคิดเป็นภาษาของตนเอง ซึ่งในส่วนที่เพิ่มนี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้มากขึ้นและเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดีขึ้นและยังเป็นการส่งเสริมทักษะด้านการเขียนและกระบวนการคิดให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 - 2552 ในระดับโรงเรียนพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.72, 66.48 และ 67.86 ตามลำดับ ซึ่งเกณฑ์การประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 นักเรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งการอ่านมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งต่อนักเรียน ซึ่งหากไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่านไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ก็จะส่งผลต่อการเรียนรู้ทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่านในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นจึงได้ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้น จากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนพบว่านักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้โดยประเมินจากการให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านหรือฟัง การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และจากการทดสอบพบว่านักเรียนตอบคำถามไม่ถูกต้อง สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ จากปัญหา

ดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้จากการอ่านซึ่งเป็นหัวใจหลักของการแสวงหาความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อนึ่งจากงานวิจัยและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยคาดว่า การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนและในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย** คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนห้วยไผ่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 14 คน
2. **ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย** มีดังนี้ 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มี 5 ขั้นตอนดังนี้ คือขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้น K (What you known) นักเรียนรู้อะไร ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน ขั้น W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไร ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ขั้น L (What you have learned) นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไร ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) จากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านจับใจความ 4 ด้าน ได้แก่ สามารถระบุใจความสำคัญ ระบุแนวคิดสำคัญ ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

และระบุประโยชน์ที่ได้รับ จากบทอ่าน 4 ประเภท คือ นิทาน สารคดี เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 12 แผน
- 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความเป็นแบบทดสอบที่ใช้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก
- 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ประกอบด้วยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ คือ ร้อยละ 70 โดยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านระบุใจความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 82.85 ระบุประโยชน์ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 78.57 ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน คิดเป็นร้อยละ 74.28 และระบุแนวคิดสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 73.21 ตามลำดับ ดังรายละเอียด ในตาราง

ตาราง แสดงคะแนนทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ทักษะการอ่านจับใจความ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของค่า เฉลี่ย
ระบุใจความสำคัญ	14	5	4.14	0.53	82.85
ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน	14	5	3.71	0.61	74.28
ระบุแนวคิดสำคัญ	14	4	2.92	0.61	73.21
ระบุประโยชน์ที่ได้รับ	14	6	4.71	0.99	78.57
รวม	14	20	15.50	1.45	77.50

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยรวมพบว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.64 ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.59 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 2.50 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในด้านปัญหาพบว่า นักเรียนมีปัญหา最多ในด้านการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและบางครั้งมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ส่วนในด้านข้อเสนอแนะพบว่า นักเรียนมีข้อเสนอแนะมากที่สุดในการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยเพิ่มเนื้อหาประเภทนิทานและเรื่องสั้นให้มากขึ้นกว่าเดิม

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร้อยละ 77.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ที่ให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนและเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากมีการรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึก โดยมีครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม เพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ยังเป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเองสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับและยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิด คือ K-ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้หรือเรื่องที่รู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด W-ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L-ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้แล้วและ Plus - การทำแผนภาพความคิดและสรุปใจความ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม (2544); สุวิทย์มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอย่างไร มีวิธีคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองโดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ Carr and Ogle (1987)

ที่ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถความเข้าใจและการสรุปความ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถถ้ายโอนการใช้เทคนิค KWL- Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความในด้านการระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเฉลี่ยร้อยละ 82.85 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทักษะการอ่านจับใจความด้านการระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน จัดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานที่นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ง่ายและผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมในเรื่องของการวิเคราะห์ใจความของบทอ่านและภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่ฝึกการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนมีกรอบในการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอนตามอักษรย่อของเทคนิค KWL Plus คือ ขั้น K- What you known (นักเรียนรู้อะไรบ้าง) เป็นขั้นการสอนที่นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นพื้นฐานในการคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่อ่านในขั้นต่อไป ทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติชัย ยานะรังสี (2540) ที่พบว่านักเรียนจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อตีความทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง ขึ้น ขั้น W -What you want to know (นักเรียนต้องการรู้อะไร) เป็นขั้นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิจิตรา นรสิงห์ (2540) ที่พบว่า การตั้งคำถามทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านมีใจจดจ่อกับบทอ่านและเพื่อตรวจสอบความรู้ของตนเองซึ่งในขั้นการตั้งคำถามนี้ ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและแนะนำให้ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ให้หลากหลายครอบคลุมด้านต่าง ๆ เช่น ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ระบุแนวความคิดสำคัญของเรื่อง ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน

ใช้คำถามนี้เป็นจุดหมายที่จะอ่านหาคำตอบในขั้นต่อไป ขั้น L - What you have learned (นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไร) เป็นขั้นการสอนที่ให้นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องอย่างมีสมาธิเพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ จากเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้เป็นวัสดุในการอ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัทธรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ที่พบว่าในขั้น L นักเรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้สอนอ่านเพราะเนื้อเรื่องที่ครูนำมาให้อ่านนั้นมีหลายประเภทและไม่ซ้ำกับเรื่องเดิมที่เคยอ่านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านอย่างมีสมาธิ ตลอดจนจบเรื่องและขั้น Plus เป็นขั้นการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกการเรียงลำดับเหตุการณ์และการเรียบเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยการทำแผนภาพความคิด (Mapping) เพื่อสรุปเรื่องราว เนื้อหา ข้อคิดและข้อเท็จจริงต่างๆ และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจากแผนภาพความคิด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังพบว่าการสอนที่ให้นักเรียนทำแผนภาพความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้น เพราะทำให้สามารถมองเห็นใจความสำคัญรวมทั้งรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนช่วยให้นักเรียนแยกแยะใจความสำคัญในบทอ่านได้ง่าย และเป็นระบบมองเห็นภาพความคิดรวบยอดและภาพรวมของบทอ่านได้เร็วชัดเจนสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิศารท พวงมหา (2536) ที่พบว่ากิจกรรมการสรุปย่อเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและใช้ภาษาของตนเองในการเขียนและสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541) ที่กล่าวว่าการสอนให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและช่วยความจำของนักเรียนอีกด้วย

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความในด้านระบุแนวคิดสำคัญเฉลี่ยร้อยละ 73.21 ซึ่งน้อยที่สุดนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แม้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในขั้นแผนภาพความคิดเพื่อแยกรายละเอียดของเรื่องและสรุปเรื่องแล้วนั้น แต่เนื่องจากนักเรียนยังขาดประสบการณ์ในด้านการอ่านจับใจความบทอ่านประเภทต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เพราะการฝึกทักษะการอ่านต้อง

ใช้ระยะเวลาในการอ่านอย่างต่อเนื่องจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถระบุแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และในทุกเรื่องที่อ่านสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญส่ง นิลแก้ว และคณะ (2535, อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลปรัตน์, 2544) ที่กล่าวไว้สอดคล้องตรงกันว่า ปัญหาทางการอ่านของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนส่วนมากอ่านไม่เป็น อ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ บ้างก็อ่านซ้ำใช้เวลาในการอ่านมาก จึงส่งผลให้ไม่สามารถระบุแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ในการอ่านเพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จึงจะประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผู้อ่านควรฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญและเกิดทักษะการอ่าน

เมื่อพิจารณาทักษะการอ่านจับใจความตามประเภทบทอ่าน พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านจับใจความนิทานเฉลี่ยร้อยละ 87.14 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิทานมีการดำเนินเรื่องที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีเหตุการณ์ที่กระตุ้นความสนใจ สงสัย ใครรู้ ชวนให้ติดตาม มีการผูกเรื่องของตัวละครให้ขบคิด คดสอนใจซึ่งนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจอยากอ่านนิทานซึ่งวิเคราะห์ได้ง่ายกว่าบทอ่านอื่นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาภรณ์พรหมพงษ์สวัสดิ์ (2550) ซึ่งพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความนิทานอยู่ในระดับสูงและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของชลธิชา จันทร์แก้ว (2549) ที่กล่าวว่านิทานจะส่งผลถึงเด็กโดยตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านทั้งยังเป็นสื่อที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยรู้ตัว เนื้อเรื่องเหมาะสมสอดคล้องกับวัยและความต้องการของผู้เรียน มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ เนื้อเรื่องไม่ยาวหรือยากจนเกินไป อีกทั้งนิทานเป็นสื่อที่ดึงดูดและสร้างความสนใจของนักเรียนในวัยประถมศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความบทอ่านประเภทร้อยกรองคิดเป็น ร้อยละ 71.42 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนขาดประสบการณ์ในการอ่านร้อยกรองพื้นฐานความสามารถด้านการอ่านร้อยกรองน้อยและมีระยะเวลาในการฝึกฝน

การอ่านร้อยกรองน้อยเกินไป จึงทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรองต่ำกว่าการอ่านจับใจความประเภทนิทาน สารคดีและเรื่องสั้น นอกจากนี้บทร้อยกรองยังมีลักษณะแผนผังบังคับเฉพาะ นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจต้องตีความ แปลความและถอดความจากบทร้อยกรองให้สอดคล้องกับบทอ่าน คำบางคำไม่เคยใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงขาดประสบการณ์เดิมที่จะนำมาตีความ แปลความและถอดความจากบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์ (2534) ที่กล่าวว่าผู้อ่านต้องมีพื้นฐานการอ่านในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมากพอสมควรเพื่อให้สามารถเข้าใจและตีความ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้นประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ (2534) ที่กล่าวว่า การอ่านเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ทักษะ ทศนคติ และประสบการณ์เดิมของตนเองที่มีอยู่ในขณะนั้นไปช่วยตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยรวมพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการคิดในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของตาราง KWL Plus นักเรียนจึงมีการอบการคิดที่เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง นักเรียนจึงมีจุดมุ่งหมายในการอ่านสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉลาด สิทธิคุณ (2552) ที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชรา เล่าเรียนดี (2547) ที่กล่าวถึงสิ่งสำคัญในการนำเทคนิค KWL Plus ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับนักเรียนคือ การใช้คำถามของครูในการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยืนยันความคิดหรือเปลี่ยนแปลงความคิด เมื่อเห็นว่า มีหลักฐานและเหตุผลเพียงพอก่อนที่จะใช้วิจารณ์ญาณ

ของตนเองในการหาข้อสรุป สอดคล้องกับการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่ตอบว่า การบันทึกลงในตารางช่อง K (กิจกรรมก่อนการอ่าน) นักเรียนไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ในเรื่องได้ หรือมักคาดเดาเรื่องราวผิดไปจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจึงไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้สอดคล้องกับแนวคิดของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547) ที่กล่าวว่า การเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนจะต้องเตรียมความรู้ในแขนงวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมอีกตามหลักสูตร ดังนั้น สิ่งที่เป็นความรู้ความสามารถที่สำคัญที่สุดที่จะใช้เป็นเครื่องมือและศาสตร์อื่น ๆ ก็คือการใช้ภาษาไทยทั้งในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในด้านปัญหาพบว่า ปัญหาที่นักเรียนพบมากที่สุดในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มไม่ช่วยแสดงความคิดเห็นและบางครั้งยังมีความขัดแย้งกัน ด้านข้อเสนอแนะพบว่า นักเรียนมีข้อเสนอแนะมากที่สุดในการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนแบบ KWL Plus โดยให้เพิ่มเนื้อหาประเภทนิทาน เรื่องสั้นให้มากขึ้นและให้ครูนำบทเพลงและเรื่องราวเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมาสอน

เอกสารอ้างอิง

- ฉลัด ลิทธิคุณ. (2552). ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอน K-W-L Plus A. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชลธิชา จันทรแก้ว. (2549). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิศากร พวงมหา. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - Plus และการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ์. (2540). เอกสารประกอบคำสอนกระบวนวิชา 058455 เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการเรียนรู้

1. ครูควรฝึกทักษะการอ่านจับใจความให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากบทอ่านประเภทนิทานที่เหมาะสมกับวัย เนื้อเรื่องไม่ยาวจนเกินไป
2. ครูควรเพิ่มเวลาในการสอนและฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทอ่านประเภทบทร้อยกรอง เนื่องจากนักเรียนมีคะแนนต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด การเขียน นอกจากนี้ ครูควรฝึกให้นักเรียนปฏิบัติในบทอ่านเดียวกันซ้ำ ๆ ในสถานการณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 หรือนำไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอยะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ
ปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL- Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจิตรา นรสิงห์. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธี KWL Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิพรรณ เปื้องศิลปะรัตน์. (2544). การใช้รูปแบบ KWLA พัฒนากิจกรรมการอ่านและการเขียนนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมพร มั่นตะสุตกร แพ่งพิพัฒน์. (2534). การอ่านทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนตติ้งเฮาส์.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่:
แสดงศิลป์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2546). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
พิมพ์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
เมนพับลิชชิง.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus. นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Carr, E. & Ogle, D. (1987). K-W-L Plus : A strategy for comprehension and summarization. *Journal
of Reading*. 30(7), 626-631.